

ktoremu nazwiska nie masz, od tego błota suchemi miejscami przez błoto *Karchlinie*, a tu się konczy granica z tymi poddanymi i. k. mci pomienionych wsi ciunstwa Wileńskiego. Na tej granicy, kiedy pomiaru była, usypano przez mierniki kopcow dwadziescia dwa, ktore y teraz w całosci. Ztąd poczęła się granica z poddanymi i. k. mci Dawgiałyskimi wsi Ruszczynow y Rozdziekowiczow y idzie suchymi miejscami starodawną miedzą do drogi, idącey do wsi wojewodztwa Wileńskiego Magun, tą drogą w miedzę starodawną przez sianożęć w łuch, gdzie się skonczyła granica z tymi wsiami Dawgiałyskimi pomienionymi, na ktorej granicy za pomiary włóczney usypano kopcow sześć, ktore y do tych czas są całe. Z tego łuhu poczęła się granica tych wsi Kiełbowskiego z poddanymi wojewodztwa Wileńskiego wsi Magun y idzie scianą, z pomiary włóczney, do ktorej przychodzą końcy włok wsi Magunskiej, ostała, a z drugiey strony do teyże strony konczą się włoki poddanych pana Kiełbowskiego wsi Marcinowiczow y Smółw y puszcza, przy włokach wsi iego Smółwieskiej ostała, tą scianą idzie prosto przez ruczay y błota, którego niemało, dzielone granice z obu stron do drogi, idącey z Dryswiata do Sołoka, przez rzeczkę Karczune, na tej scienie ieszcze za pomiary włóczney usypano kopcow trzydziescia pięć; od tej rzeczki Karczuny tąż drogą idącą z Dryswiata do Sołoka idzie granica, mająca po lewie grunty y bor pana Kiełbowskiego, a po prawie ziemian i. k. mci Jana Marcinowicza, Woyciecha Chrzczonowicza a Hrehora Macieykowicza, z ktoremi tu się zkonczyła granica do kopca pana czasnikowicza niedaleko ieziora Szwinty; na tej granicy, nad drogą pomieniono, za pomiary włóczney wysypano kopcow 12, ktore y na ten czas są w całosci; od tego kopca czasnikowiczowego idzie granica Kiełbowskiego z Czasznikowiczow suchym miejscem nad błotem *Tarneru* y nad drugim błotem, ktoremu nazwiska nie masz, y tu się zkonczyła granica Kiełbowskiemu z imieniem Czesznikowiczem ziemskimi, na ktorej granicy zasypanych kopcow sześć; ztąd idzie granica tych wsi Kiełbowskiego z imieniem Dukszczanskim Rudominowym, które pan Stabrowski Rudominie sprzedał, od ieziora Dukszty do błota Berzwińskiego starą miedzą, ostawuiąc po prawie iezioro Rudominowe nazwane *Berzono*, od tego błota idzie granica z scianą założoną, koncu włokami wsi Kiełbowskiego wsi Gierkiszek, ztąd idzie granica nachiliwszy się na strone starodawną miedzą suchimi miejscami y przez błota aż do rzeczki *Nakuciszki*, pod którą zkonczyła się granica z Rudominą, na ktorej za pomiary włóczney usypano kopcow trzydziescia, y do tych czas są w całosci; ztąd idzie granica tymi wsiami Kiełbowskiego y kniazem Kroszynskim, z rzeczką Nakuciską do sciany, przez mierniki i. k. msci założoney, y tą scianą wedle gruntu kniazia Kroszynskiego y ziemianina i. k. mci Bałtromieia Matyasowicza y wedle gruntow poddanych i. k. mci Dowgiałiskich scianą Berznikow, na ktorej granicy za czasu pomiary usypano kopcow sześć; ztąd idzie granica wsiami Kiełbowskiego z poddanymi i. k. msci Dowgiałiszskimi sioła Berznikow, rzeczko Nakuciszką w iezioro Kiełbowskiego Berzackie, które poki zalewa, poty dzieli granicę z tymi poddanymi i. k. msci Dawgiałyskimi, z tego ieziora granica starodawną miedzą przez górę y miedzę y ruczay, do błota idący, z Berznikow do wsi Kiełbowskiego Gierkiszek, z tej drogi wydał się iakoby zaułek wedle błota, ktoremu nazwiska nie masz y wyszedł za się błotem starą miedzą nad tąż droszką pomienioną do sciany bokowey wsi Gierkiszek; od tej drogi starodawną miedzą suchimi miej-